

Г. Омич

ОСНОВНІ НАПРЯМИ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ У ТЕАТРІ

А. Отыч

MAIN DIRECTIONS OF MARKETING COMMUNICATIONS IN THEATRE

Сьогодні театр виходить за межі традиційної сцени, активізуючи свою присутність у цифровому просторі, співпрацюючи з бізнесом і залучаючи інноваційні методи взаємодії з аудиторією. Ефективна маркетингова стратегія театру базується на двох ключових напрямках: на цифровому маркетингу та соціальних мережах. Також театри дедалі частіше використовують онлайн-платформи для просування своїх постановок. Instagram, Facebook, TikTok, YouTube допомагають створювати відеоанонси, інтерактивний контент, а також залучати нову аудиторію через пряму комунікацію, брендинг та візуальну айдентіку. Важливим аспектом маркетингової стратегії є формування впізнаваного іміджу театру, логотип, стиль афіш та оформлення приміщення, колаборації та партнерські проекти. Театри активно співпрацюють із комерційними брендами, креативними агенціями, освітніми установами та громадськими організаціями. Це дає змогу не лише розширити коло глядачів, а й залучити додаткові ресурси на розвиток проектів.

Проведення відкритих репетицій, театральних воркшопів, публічних читань сценаріїв та зустрічей з акторами сприяє формуванню лояльності до театру. Це також дозволяє розширити культурний вплив театрального мистецтва. Важливим маркетинговим інструментом є система знижок, абонементні програми, спеціальні пропозиції для студентів та родинні квитки, що стимулює відвідуваність вистав.

В процесі активного впровадження маркетингових стратегій, українські театри стикаються з низкою труднощів: обмежені фінансові ресурси, що ускладнюють реалізацію масштабних рекламних кампаній; зміни в споживчих звичках глядачів, які дедалі частіше надають перевагу цифровим розвагам; високий рівень конкуренції з кіноіндустрією; стрімінговими сервісами та іншими видами дозвілля.

У процесі дослідження було доведено, що український театр активно адаптується до сучасних умов, упроваджуючи ефективні маркетингові комунікації. Використання цифрових технологій, розвиток брендингу, співпраця з бізнесом і впровадження інтерактивних форматів дозволяють театрам не лише зберігати свою аудиторію, а й залучати нових глядачів. У майбутньому подальша інтеграція маркетингових стратегій стане ключовим фактором успішного розвитку театрального мистецтва в Україні.

О. Любченко, П. Кучин, В. Кучина

ІМЕРСИВНИЙ ТЕАТР ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ПРОФЕСІЮ АКТОРА

О. Lyubchenko, P. Kuchin, V. Kuchina

IMMERSIVE THEATRE AND ITS IMPACT ON THE PROFESSION OF AN ACTOR

Сучасний театральний процес постійно еволюціонує, і одним із найбільш прогресивних напрямів є іммерсивний театр. Цей жанр пропонує унікальний досвід як для глядача, так і для актора, оскільки стирає межі між сценою та аудиторією. У такому театрі глядач не просто спостерігає за виставою, а є її частиною, що змінює традиційні уявлення про акторську майстерність і вимагає від виконавця нових професійних навичок.

Імерсивний театр відрізняється кількома ключовими характеристиками.

Відсутність класичної сцени — події можуть відбуватися в будь-якому просторі: від закинутих будівель до вулиць міста. Взаємодія з глядачем — актор часто вступає в прямий контакт із публікою, що робить виставу унікальною кожного разу. Імпровізація та адаптація — неможливість повністю контролювати розвиток подій — вимагає від актора швидкої реакції. Багаторівневий сюжет — глядачі можуть самостійно обирати маршрут перегляду вистави, що впливає на їхній досвід.

Вплив імерсивного театру на актора

1. Розширення діапазону акторських навичок.

Актор імерсивного театру має володіти не лише класичними техніками гри, а й розвинуеною здатністю до імпровізації. Необхідно вміти керувати аудиторією, реагувати на її поведінку та адаптуватися до непередбачуваних ситуацій.

2. Психологічна підготовка та емоційна витривалість.

Робота в імерсивному театрі вимагає високого рівня емоційної стійкості, оскільки актор перебуває в тісному контакті з глядачем. Це створює як додаткові можливості для вираження, так і нові виклики, пов'язані з особистими межами та комфортом.

3. Фізична підготовка.

Через активну взаємодію з простором і глядачами актори повинні мати хорошу фізичну підготовку. Часто вистави проходять у динамічних умовах, що вимагає витривалості та пластичності.

4. Зміна підходу до взаємодії з партнером.

Традиційний театр передбачає чітко вибудовану партнерську взаємодію. У випадку імерсивного театру актори мають бути гнучкими, оскільки їхні сцени можуть змінюватися залежно від вибору глядача.

Приклади міжнародного імерсивного театру:

Sleep No More (США, Нью-Йорк) — один із найвідоміших імерсивних театрів, що пропонує глядачам вільно пересуватися простором і спостерігати за сценами, натхненними «Макбетом» Вільяма Шекспіра.

Then She Fell (США, Бруклін) — вистава на основі творів Льюїса Керрола, де кожен глядач має унікальний маршрут і переживає власну історію.

Dante's Inferno (Великобританія, Лондон) — перформанс, що занурює глядачів у подорож крізь дев'ять кіл пекла за мотивами «Божественної комедії» Данте Аліґ'єрі.

Darkfield (Австралія, Велика Британія) — серія імерсивних аудіовистав, що використовують темряву і 360-градусний звук для створення унікального театального досвіду.

The Great Gatsby Immersive Experience (Великобританія, Лондон) — глядачі стають частиною легендарної історії про Джея Гетсбі, взаємодіючи з акторами і розкриваючи сюжет у власному темпі.

Імерсивний театр відкриває нові горизонти для акторів, розширюючи їхні професійні можливості та змушуючи виходити за межі традиційного сценічного мистецтва. Цей жанр вимагає від виконавців розширення навичок, психологічної стійкості та вміння працювати в умовах непередбачуваності. Водночас він створює нові можливості для розвитку театального мистецтва, наближаючи його до глядача й перетворюючи кожну виставу на унікальний досвід.